

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w sprawie dotyczącej zażalenia S. K. na postanowienie prokuratora Prokuratury
Rejonowej w G. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa, sygn. akt PR 2 Ds.
(...),
wniosku Sądu Rejonowego w G. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
równorzędnemu sądowi
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż.

UZASADNIENIE

S. K. wniósł do Sądu Rejonowego w G. zażalenie na postanowienie Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt PR 2 Ds. (...) o odmowie wszczęcia śledztwa mającego dotyczyć przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

Postanowieniem z dnia 23 października 2020 r., sygn. akt II Kp (...) Sąd Rejonowy w G. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu - z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Z uzasadniania postanowienia wynika, że zaistnienia tej przesłanki wnioskujący Sąd upatrywał w tym, iż toczą się przed nim różnorakie postępowania z udziałem tych samych stron – skonfliktowanych braci, występujących zamiennie

w różnych rolach. Sąd Rejonowy podniósł, że „ostatnio dwie kolejne sprawy z udziałem skarżącego S. K. zakończyły się dla niego niekorzystnie. Sytuacja wieloletniego nierozstrzygniętego sporu, w który zaangażowane są zarówno tutejsza prokuratura, jak i sąd wzbudza w skarżącym przekonanie o stronnictwie obydwu podmiotów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego jest zasadna, choć nie z przyczyn, które zostały wprost wskazane w uzasadnieniu postanowienia. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

To, że sprawa, której dotyczy wystąpienie, jest jedną z wielu spraw toczących się z udziałem tych samych stron nie jest to równoznaczne z wystąpieniem takiej okoliczności, która osłabiałaby zaufanie do bezstronności sądu właściwego do rozpoznania sprawy, uzasadniając przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu.

Nie ulega jednak wątpliwości, że sytuacja, w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, które miałoby dotyczyć prokuratora pełniącego służbę w jednostce mającej siedzibę na terenie właściwości miejscowej sądu właściwego do rozpoznania zażalenia, powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w G., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Stąd też, choć nie ma żadnych przesłanek by podawać w wątpliwość niezależność i niezawisłość sędziów sądu właściwego, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej.

